

političnega kadrovanja. Vse to pa so bile tudi njene predvolilne obljube podpornikom. Vse te delavce je degradirala, jim celo odvzela pooblastila (brez krivdnih razlogov).

Delavce ponižuje, žali, jih prestavlja iz pisarne v pisarno in se iz njih norčuje. Med obnovo njene pisarne so morali vsi (razen redkih izjem) na kolektivni dopust.

Čistilke so med obveznim kolektivnim dopustom (v decembru) prihajale tudi ob šestih zjutraj. Iz njih se je norčevala in jim pela: »Tuk sm pucala, da sem se znučala.« Ena od čistilk ni zdržala teh pritiskov in je županji napovedala odpoved. Županja je na to dodala, da dodatne zaposlitve ne bo, kakor tudi ne odpravnine. Bo pa županja, po njenih navedbah, z dvema snažilkama čistila, da bo videla koliko je dela, saj si je celo življenje želela biti snažilka. Sledi nova poteza županje, lahko dobijo odpravnino in gredo na zavod, ali se za leto dni zaposlijo pri čistilnem servisu in gredo potem na zavod.

Iz vsega zgoraj navedenega (zgodb je več in se dnevno še povečujejo) menimo, da gre za očiten primer šikaniranja in mobinga na delovnem mestu.

Ob nastopu funkcije je županja naročila obnovo pisarne, naročila pohištvo. To potezo je utemeljevala s tem, da je pisarna nujno potrebna prenove, saj so bili pred njo v njej že trije župani in ji je vse smrdelo po cigaretih in alkoholu.

Kot zanimivost naj navedemo, da je obnovo pisarne prevzela firma AA grading. Lastnik firme je Primož Urbanija, zet Mujota Ajkunića, lastnika firme Naše okolje. V tem času pa se je tudi županja preselila v stanovanje, ki je v lastništvu gospe Urbanija. V predvolilni kampanji sta se je prav gospod Urbanija in gospod Ajkunić znašal med njenimi najbolj glasnimi podporniki. Županja je v javnem razpisu zbrala omenjeno podjetje, z utemeljitvijo, da so najcenejši ponudnik. Kasneje je sledil podpis aneksa k pogodbi. Menimo, da je šlo za v naprej dogovorjen posel, s čimer se je županja tudi osebno okoristila.

Županja je članica delegacije Odbora regij. V času njenega županovanja – rednih delovnih obveznosti na Občini Trbovlje (zakar prejema redno plačo), se udeležuje plenarnih zasedanj in delovnih komisij v Bruslju. Zato prejema tudi dnevnice. Kljub njeni fizični odsotnosti ne prijavlja dopusta.

Ostalim delavcem je dopust za leto 2015 delila po njenem inovativnem pristopu, in sicer: vsi zaposleni so morali izpolniti anketo o delu in delovni klimi na Občini. V primeru, da so delavci z odgovori zadostili njenim kriterijem, so prejeli 1 dan dopusta. Drugi kriteriji, ki je delavcem prinesel še en dan dopusta, pa je 100% delovna prisotnost (delavci, ki so v preteklem letu bili na bolniškem staležu, niso prejeli tega dneva dopusta).

V tem času menimo, da so bile zaznane tudi nepravilnosti pri javnih razpisih.

V. d. direktorico, ki jo je nastavila sama, je degradirala, ker se ni strinjala z njenim kadrovskim načrtom. Na prvem razpisu za direktorja občinske uprave, ni izbrala nikogar od prijavljenih kandidatov. Razpis je ponovila. Glede tega razpisa jen že podana pritožba s strani enega od kandidatov. To delovno mesto pa naj bi dobila občinska pravnica – njena tesna sodelavka U. P. G.

Pri obeh javnih razpisih - za direktorja zdravstvenega doma in za direktorja CSD – pa je poleg zelo jasnih intenc in obljub posameznikom, prekoračila svoja pooblastila. Na »zagovor« je klicala posamezne člane obeh svetov zavodov in skušala vplivati na njihove odločitve o izboru njej ustreznega/neustreznega kandidata. Skušala je vplivati tudi na občinske svetnike. Pri izboru direktorja zdravstvenega doma ni upoštevala mnenja sveta zavoda in v nasprotju s tem je apelirala, da se razpis